

Butlletí del Gremi

Gran participació de les empreses gironines del Gremi d'Àrids a l'assemblea celebrada el 24 de gener

4

SERVIÀ CANTÓ, una empresa de les comarques de Girona, al servei de l'obra civil

6

Entrevista a Sebastià Espinet, president de l'associació d'àrids de Lleida i vicepresident del Gremi d'Àrids

12

L'Associació Provincial d'Àrids i Formigons de Lleida s'uneix al Gremi d'Àrids de Catalunya

Amb aquesta unió, el Gremi d'Àrids passa a representar més del 80% de la producció d'àrids a Catalunya

Els dos presidents, Joan Franquesa i Sebastià Espinet, signen l'acord

El Gremi d'Àrids de Catalunya i l'Associació Provincial de Fabricants d'Àrids i Formigons de Lleida han signat un conveni de col·laboració per al desenvolupament d'iniciatives i actuacions conjuntes amb l'objectiu de defensar els interessos del sector.

La signatura del conveni va tenir lloc a la seu del Gremi d'Àrids de Catalunya, a Barcelona, el 16 de gener passat entre el seu president, Joan Franquesa, i el president de l'associació lleidatana, Sebastià Espinet.

Tots dos presidents han valorat molt positivament aquesta "unió territorial" de gremis que, tal com ha explicat Joan Franquesa, "ha de servir per lluitar contra les difi-

cultats, cada cop més evidents, amb què es troben les empreses a l'hora d'ampliar les pedreres ja existents i d'obrir-ne de noves".

El proper 27 de febrer, tindrà lloc l'assemblea anual de l'associació lleidatana a la seu de la Coell

D'altra banda, Franquesa també ha remarcat la necessitat d'iniciar polítiques de comunicació conjuntes "per donar a conèixer el respecte pel medi ambient del sector, amb el perfecte compliment de totes les normatives establertes des de la Generalitat i la Unió Europea".

Amb la signatura d'aquest conve-

ni, Sebastià Espinet, que presideix l'associació lleidatana des de fa més de cinc anys, passa a assumir la vicepresidència del Gremi d'Àrids de Catalunya.

L'Associació Provincial de Fabricants d'Àrids i Formigons de Lleida està formada per 30 empreses de les comarques lleidatanes que, amb la signatura d'aquest conveni, entraran a formar-ne part sense perdre la seva independència del Gremi d'Àrids de Catalunya.

D'aquesta manera, aquest gremi, format fins ara per 70 empreses de les comarques barcelonines i gironines principalment, passarà a representar més del 80% de la producció dels àrids a Catalunya i incrementarà la seva representativitat territorial.

Assemblea, a Lleida

D'altra banda, el proper 27 de febrer se celebrarà l'assemblea anual de l'associació lleidatana on tindrà lloc la presentació oficial a tots els associats de la unió d'ambdós gremis.

A l'Assemblea que es farà a la Confederació d'Organitzacions de Lleida (Coell), hi assistirà el president del Gremi d'Àrids, Joan Franquesa, i alguns membres de la junta directiva. A més, l'associació lleidatana ha convidat a la Cristina Bosch, recentment nomenada delegada territorial de Lleida de Medi Ambient.

EDITORIAL

Després de molts anys d'un creixement moderat de la inversió pública a Catalunya, on la construcció d'habitatges ha fet d'autèntic motor de l'economia catalana, les previsions d'importants inversions a Catalunya de l'Estat i de la Generalitat s'estan fent realitat. Des del 1992, ara fa 10 anys, el país no rebia un volum d'inversió similar: l'arribada del TGV, l'ampliació del Port de Barcelona, el desviament del Llobregat, la línia 9 del metro, la tercera pista de l'aeroport del Prat, etc. Només el volum d'obra que comporta el projecte del Fòrum 2004 ja supera la inversió olímpica del 92.

Tanmateix totes aquestes inversions en obra pública arriben en un moment en què el nostre sector està advertint des de fa temps que es pot produir un mancança real de col·lapse en el subministrament d'àrid a Catalunya. Un estudi fet per la Direcció General d'Energia i Mines l'any 1999 preveia que podríem arribar a un dèficit de material l'any 2006. Però algunes d'aquestes grans infraestructures no s'havien comptat, ja que en aquell moment no estaven aprovades. La falta de dades reals que teníem l'any 1999, més alguns problemes de subministrament que ja s'han produït, fan que segurament aquest col·lapse del 2006 estigui realment més proper del que tots podríem arribar a imaginar.

Les estadístiques són realment aclaparadores. El consum anual d'àrids a Europa és de 3.000 milions de tones. Estem parlant del producte més consumit pels europeus després de l'aigua. A l'Estat espanyol és de 400 milions de tones. La mitjana europea per habitant és de 22 kg per persona i dia. Els catalans no ens quedem pas curts: el nostre consum és de 20 kg per persona i dia, però els alemanys en consumeixen 27 kg. Tots els estudis científics indiquen que es pot mesurar el nivell de desenvolupament econòmic d'una societat observant el consum d'àrid per habitant. Per tant, la tendència dels catalans serà, sens dubte, a incrementar el seu consum habitual. A aquesta tendència, cal sumar-hi el consum extraordinari que representarà l'arribada de les noves infraestructures esmentades anteriorment. L'exemple el tenim al País Valencià, on a causa de l'ampliació del Port de València el seu consum per habitant ha superat la mitjana catalana i l'europea, sense sumar-hi les extraccions d'argiles per al sector ceràmic.

En aquest context econòmic, el sector topa constantment amb grans dificultats d'obertura de noves explotacions, o d'ampliació de les actuals. És un problema de país. Després de tants anys d'anhelar inversions vitals en obra pública per al nostre desenvolupament econòmic, no hem d'arribar a la contradicció de no poder arribar a executar els projectes, o retardar-los en el temps, per falta de material. La Generalitat de Catalunya, com a administració responsable de la planificació de les necessitats estructurals d'àrids del país, amb una visió superior de la que pot tenir l'àmbit local, ha de ser responsable de les nostres activitats. Una entitat local no ha de poder condicionar l'existència d'una pedrera d'àrid granític, per

Junta Directiva 01/2002

ASSISTÈNCIA

Sr. Joan Franquesa	(Jaime Franquesa, SA)
Sr. Sebastià Alegre	(Eacsa, Astington, SA, Forbisa)
Sr. Antoni Garrigosa	(Àrids Garrigosa, SA)
Sr. Joan Solanas	(Monsolven, SA i Montgavi, SA)
Sr. Joaquim Roca	(Cansa 2001)
Sr. Carles Grau	(Puigfel, SA, Sefel, SA)
Sr. Domènec Espadale	(Cycosa)
Sr. Pere Torras	(Mubermu, SA)
Sr. Xavier Riba	(Promsa)
Sr. Quim Roca	(Àrids Germans Curanta, SA)
Sr. Jordi Torra	(Àrids Guixeras, SL)
Sr. Sebastià Espinet	(President del Gremi de Lleida)
Sr. Joan-Ignasi Navarro	(Hormiconsa, Cogas)

Hi excusen la seva assistència:

Sr. Joan-Manuel Foj (Canteras Foj, SA)

TEMES

1. Lectura i aprovació, si escau, de l'acta anterior
2. Tancament comptable i pressupost de l'any 2002
3. Balanç de la darrera trobada amb Mines
4. Temes de Medi Ambient:
 - Procés de revisió dels annexos de la Llei 3/98 (IIAA)
 - Xarxa Natura 2000 de la UE
 - Implantació de la ISO 14000/EMAS al sector
5. Activitat mediàtica del Gremi
6. Relacions del Gremi amb ANEEA
7. Convocatòria de l'Assemblea Girona
8. Conveni amb el Gremi de Lleida
9. Conveni Banc de Sabadell
10. Visita col·lectiva a la Fira SAMOPYC'02 de Saragossa
11. Temes diversos

Crèdits

Publicació del Departament de Comunicació
del Gremi d'Àrids de Catalunya.
Rambla Catalunya, 127, 3r 1a - 08008
Barcelona
Tel. 93 415 64 83 - Fax 93 415 66 09
gremiarids@sefes.es
www.gremiarids.com

Disseny gràfic i producció: P&E
Comunicació
Tel. 93 590 86 00 - Fax 93 590 86 25
correu@pecomunicacio.com

Redacció: Micol Sabaté

© Copyright. Drets reservats.
Difusió: gratuïta.
El Gremi d'Àrids de Catalunya
autoritza a reproduir qualsevol dels
seus textos o il·lustracions sempre que
se'n citi la procedència.
D.L.B.-31.411/2000

Actualitat

El Gremi d'Àrids participa en la Mesa de la Seguretat de la Minería

Xavier Sort i Joan Franquesa en un moment de la reunió

El sector extractiu català és capdavanter en l'àmbit de l'Estat i ocupa al voltant de 9.000 persones directes i 20.000 d'indirectes, amb una facturació total l'any 2000 de 1.500 milions d'euros (250.000 milions de pessetes).

La seguretat i la salut del personal miner és responsabilitat de tots els factors implicats, és a dir, de la plantilla mateix, de les empreses, dels sindicats i de l'Administració. Per aquesta raó, i com a suport a la Direcció General d'Energia i Mines, s'ha constituït la Mesa de

Seguretat de la Minería amb l'objectiu de vetllar per les condicions de seguretat de la indústria extractiva catalana.

La Mesa està formada per 12 membres: 4 que representen les principals organitzacions sindicals de la minería (CCOO i FIA-UGT), 4 de les empreses en representació del sector (Gremi d'Àrids de Catalunya, Associació Catalana de la Pedra Natural, Iberpotash i Carbones Pedraforca) i 4 representants del Departament d'Indústria, Comerç i Turisme.

El sector extractiu català és el primer de l'Estat quant a producció. El subsector més important el formen els àrids i els seus derivats -ciment i formigó-, amb una facturació l'any 2000 de 961 milions d'euros (160.000 milions de pessetes) i una ocupació directa de 4.500 persones. L'any 1999, el

66% de l'extracció catalana va correspondre al sector dels àrids. El van seguir el ciment (19%), la ceràmica (4%) i l'aigua mineral (3%).

Al gener va tenir lloc la primera reunió de la Mesa a la Direcció General d'Energia, presidida per Albert Mitjà, director general d'Energia. Les actuacions previstes en el camp de la seguretat es basen fonamentalment en el control i en l'assessorament en matèria de seguretat i salut. Enguany, la Direcció General d'Energia i Mines vol aprofundir en un aspecte que també té una incidència en la seguretat, com és el del comportament i les relacions humanes, per exemple, esbrinar si les tasques de coordinació entre treballadors i supervisor es desenvolupen correctament.

GISA obté el certificat ISO 14001

El conseller de Medi Ambient, Ramon Espadaler, va ser l'encarregat de lliurar el certificat ISO 14001 a l'empresa pública de la Generalitat GISA (Gestió d'Infraestructures, SA), presidida per Joan-Ignasi Puigdollers, en reconeixement al seu esforç en l'aplicació de mesures de gestió ambiental.

Amb l'obtenció d'aquest certificat, GISA ha donat un impuls en matèria mediambiental al sector de la construcció, ja que mitjançant la inclusió de la planificació mediambiental a les obres i la dotació d'un annex mediambiental als projectes introdueix les seves empreses col·laboradores (empreses constructores, engi-

nyeries, consultories i gabinets d'arquitectura, etc.) en els coneixements i les pràctiques mediambientals correctes.

GISA és una empresa pública de la Generalitat de Catalunya creada l'any 1990 que té com a objectiu projectar, construir, conservar, explotar i mantenir les obres públiques i els serveis que s'hi puguin instal·lar o desenvolupar en relació amb les infraestructures que promogui la Generalitat de Catalunya. D'entre les obres més importants que estan duent a terme, hi ha el tram Sallent-Berguedà sud de l'eix del Llobregat i els trams Sagrera-Can Zam i Sagrera-Gorg de la línia 9 del metro.

Revisió dels annexos de la Llei 3/98

El Gremi d'Àrids ha mantingut converses amb la patronal Pimec-sefes sobre les propostes de modificació dels annexos de la Llei 3/98.

El Gremi proposa que l'activitat d'extracció de recursos minerals passi a formar part de l'annex I (fins ara a l'annex II.1). El sector porta anys demanant aquest canvi, ja que actualment l'Administració local pot interferir en el procés productiu i no atorgar les llicències ambientals necessàries per treballar.

Les activitats de l'annex II.1 obtenen una llicència ambiental conjunta de la Generalitat i els ajuntaments, mentre que les activitats de l'annex I han d'obtenir una

autorització ambiental de la Generalitat i l'ajuntament només s'ha de limitar a atorgar el certificat de compatibilitat urbanística de l'extracció.

El motiu de la sol·licitud és, doncs, que l'autorització ambiental per a l'extracció de recursos minerals del subsòl depengui exclusivament de la Generalitat, com a administració responsable de la planificació de les necessitats d'àrids del país.

La resposta a aquesta petició se sabrà en pocs dies. Una resposta positiva significaria un important pas en la consolidació del sector a Catalunya en un moment en què la manca d'àrids pot fer perillar importants infraestructures.

Gran participació d'agremiats en l'assemblea a Girona

Josep Manel Fernández, delegat territorial de Mines a Girona, va mostrar-se molt receptiu a les problemàtiques del Gremi

Jaume Puig, Josep Manel Fernández, Joan Franquesa i Jordi Torra

Unes 25 persones de 18 empreses associades al Gremi d'Àrids de Catalunya van assistir a l'assemblea que organitzen anualment les empreses gironines i que va tenir lloc a la seu de la Unió d'Empresaris de la Construcció de Girona el 24 de gener passat.

A l'assemblea es va discutir el projecte "Xarxa Natura 2000", que afecta directament al sector extractiu

A la reunió van ser convidats el delegat territorial de Mines de Girona, Josep Manel Fernández

Pérez, i el professor de la Universitat de Girona, el catedràtic Lluís Pallí.

Per part del Gremi d'Àrids, van assistir-hi el president, Joan Franquesa, i el gerent, Jaume Puig; els representants de Girona a la Junta, el vicepresident, Domènec Espadaler, i els vocals, Jordi Torra i Joaquim Roca.

Durant l'assemblea es van tractar diversos temes que afecten especialment les comarques gironines, com la problemàtica amb què es troben les empreses a l'hora d'obtenir autoritzacions per a les extraccions de grava, sobretot als rius Muga i Fluvià.

En aquest sentit, es va discutir sobre l'actuació de l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA), en la qual va tenir un paper rellevant el catedràtic de la Universitat de Girona, Lluís Pallí, qui ha elaborat un estudi sobre el nivell freàtic als rius de Girona per encàrrec de l'ACA.

Un altre tema que va tenir força protagonisme durant la reunió va ser el projecte europeu "Xarxa Natura 2000", que afecta molt directament l'activitat extractiva,

Consciència, a Mines

El delegat territorial de Mines de Girona, Josep Manel Fernández, es va mostrar molt sensible amb la problemàtica expressada pels diferents agremiats gironins i pel mateix president del Gremi, Joan Franquesa, amb qui va intercanviar impressions i possibles solucions al problema de les autoritzacions. Josep Manel Fernández va recomanar als agremiats que vagin pas a pas en les seves demandes a l'Administració i que

A l'assemblea es van ratificar els representants de Girona a la Junta

tal com va explicar el gerent, Jaume Puig. Respecte a la futura manca de subministrament d'àrids, Joan Franquesa va constatar que "comença a haver-hi una cons-

comencin centrant-se en el tema urbanístic, ja que és un dels principals obstacles a l'hora de demanar ampliacions a les graveres i pedreres.

"Comença a haver una consciència per part de diferents sectors que es pot produir una manca d'àrid"

ciència dels diferents sectors que es pot produir una manca d'àrids i la necessitat d'aquest material per a l'evolució de la societat i per garantir la construcció de les infraestructures a Catalunya."

Entre les intervencions fetes pels assistents a l'assemblea, cal destacar la d'un agremiat que va exposar la seva preocupació pel fet que la manca d'àrids provoqui que les administracions autoritzin explotacions "per fer front a les diferents construccions previstes de manera ràpida i malament i que després no es restaurin". "A causa d'aquesta manca de previsió, els que quedarem malament serem nosaltres", va afirmar referint-se al sector extractiu.

Fotografia de família

Infraestructures previstes a Catalunya, hi haurà prou àrid?

Les infraestructures són molt importants per al desenvolupament econòmic i social d'un país. Catalunya és una de les comunitats autònomes espanyoles on es preveu un major nombre d'infraestructures que necessitaran alhora un major nombre de matèria primera per a la seva construcció, entre les quals hi ha els àrids.

El govern català actua d'acord amb un projecte molt ambiciós en tots els sentits a mitjà i llarg termini anomenat "Catalunya, horitzó 2010". Al període 2001-2005 les inversions programades des de la Generalitat i des de l'Administració central corresponents al departaments d'Obres Públiques i Política Territorial pugen a 1.494.000 milions de ptes. A continuació detallem una sèrie de les infraestructures més importants que es preveuen construir a Catalunya finançades per la Generalitat els propers anys:

- TGV.
L'any 2004 el TGV lligarà les quatre capitals catalanes, els 3 aeroports i els dos grans ports. Representa una inversió de 500.000 milions de pessetes.
- La tercera pista de l'aeroport.
Entrarà en funcionament a finals del 2003.
- Port de Barcelona i port de Tarragona.
Suposaran una inversió de 125.000 milions de pessetes
- Depuradora del Llobregat.
Estarà llesta a finals del 2002 i serà la més gran d'Europa. Aquesta depuradora sanejarà l'aigua de part de Barcelona i del Baix Llobregat i suposa una inversió de 42.000 milions de pessetes.
- Trambaix.
Suposa una inversió de 36.000 milions de pessetes.
- Línia 9 del metro.
De Badalona a l'aeroport del Prat, que serà una mena de segon transversal que passarà per la part més alta de la ciutat. Representa una inversió de 240.000 milions en 10 anys, la inversió més gran que s'hagi fet mai en infraestructures a Barcelona.
- Carreteres
Variants de Reus, Lleida, Cardedeu, Llinars, Sant Quirze de Besora, etc.
Reforma de l'eix del Llobregat fins a Puig-reig i després fins a Berga.
Reforma de l'Aldea-Tortosa i la 1313 direcció a la Seu d'Urgell
Quart cinturó entre Abrera i Terrassa.

Conveni amb el Banc de Sabadell

Xavier Ventura i Joan Franquesa durant la signatura del conveni

El president del Gremi d'Àrids, Joan Franquesa, i el delegat de zona del Banc de Sabadell, Xavier Ventura Santamans, van signar un conveni de col·laboració gràcies al qual els agremiats disposaran d'un conjunt de productes i serveis financers dissenyats o prestats per les entitats del Grup Banc Sabadell.

L'acte de signatura d'aquest conveni va tenir lloc a les oficines del Banc de Sabadell a Barcelona, al cèntric passeig de Gràcia, el 23 de gener passat.

Nous interlocutors a l'Administració

GENERALITAT DE CATALUNYA

DEPARTAMENT DE MEDI AMBIENT

- Conseller: Ramon Espadaler i Parcerisas
- Secretari general: Marià Morera i Goberna
- Delegat territorial a Barcelona: Isidre Ferran i Allué
- Delegada territorial a Lleida: Cristina Bosch i Arcau
- Director general de Patrimoni Natural i Medi Físic: Pere Maluquer i Ferrer

DEPARTAMENT DE POLÍTICA TERRITORIAL

I OBRES PÚBLIQUES

- Conseller: Felip Puig i Godes
- Secretari general: Josep Arqués i Suriñach
- Director general d'Arquitectura i Habitatge: Damià Calvet i Valera
- Secretari per a les Actuacions Concertades: Ramon Roger i Casamada
- Secretari per a la Planificació Territorial: Pere Torres i Grau
- Secretari per a la Mobilitat: Josep Antoni Grau i Reinés

Empresa

SERVIÀ CANTO, una empresa al servei de l'obra civil

L'empresa subministra balast a les obres ferroviàries catalanes ja que disposa de l'homologació corresponent des del gener de 1999

La planta extractiva es troba ubicada al terme municipal de Cruilles, a Girona

L'empresa **SERVIÀ CANTÓ, SA** va néixer l'any 1968. No obstant això, la seva història es remunta uns quants anys enre-re, al 1944, quan Pere Servià Cantó, fundador de l'empresa, es va donar d'alta com a contractista i un any més tard, al maig de 1945, va signar el primer contracte d'obres públiques amb la Dipu-

tació Provincial de Girona. Durant uns anys, va treballar en diverses obres de la província de Girona, fins que al 1967 es va constituir **MOVITERRA, SA** i, un any més tard, va néixer **SERVIÀ CANTÓ, SA**. Ambdues empreses estan constituïdes únicament amb capital de la família Servià, des de la seva fundació.

SERVIÀ CANTÓ, dedicada principalment a l'obra pública, va adquirir la pedrera "El Pilar" l'any 1983, ubicada al terme municipal de Cruilles (Girona). Aquesta pedrera, que posteriorment ha estat ampliada amb un total de 37 hectàrees, té unes reserves d'uns 13.000.000 m³ de corneanes, que al gener de 1999 van estar oficialment homologades per al subministrament de balast per a les obres ferroviàries. A més, està equipada amb moderns sistemes de trituració i classificació i té una capacitat de producció de 350 tones/hora.

A la planta de Cruilles, hi treballen 10 persones, però el potencial humà total de l'empresa és de 150 persones que es troben sota la direcció d'un equip de professionals qualificats de primera línia, una gestió dinàmica i una tecnologia i uns equips de maquinària d'última generació.

L'empresa disposa d'una planta de trituració i dues plantes d'aglomerat, una d'elles mòbil, així com d'una planta de trituració també mòbil.

Els àrids que s'extreuen d'"El Pilar", s'utilitzen bàsicament per a les obres pròpies i per a la construcció d'aglomerats i capes de rodament, entre altres. Tot i que treballen a tot l'Estat espanyol, la seva dedicació empresarial es desenvolupa especialment a Catalunya, com ho certifica la qualitat i quantitat d'obres importants i significatives de la xarxa viària catalana que han construït en els darrers anys.

En aquest sentit, tant **SERVIÀ CANTÓ** com **MOVITERRA** estan ben classificades per la Junta de Contractistes de l'Estat i han obtingut el Certificat de Qualitat d'Aenor, ISO 9002.

Per últim, cal destacar que l'empresa, conscient de la necessitat de preservar el medi ambient, participa en l'execució d'obres d'adequació i de restauració d'abocadors d'estèrils de mineria, plantacions de talussos i superfícies afectades per les obres executades, així com en projectes d'enjardinament i d'obres d'acció cultural i d'integració en l'entorn.

Vista aèria de la pedrera El Pilar

c/Enginyer Algarra, 65
17256 Pals (Girona)
Tel.: 972 66 79 36
Fax: 972 66 79 09

Recull de premsa

DIARI DE SANT CUGAT • 17/1/2002

Els alcaldes de Sant Cugat i el Papiol van mostrar la seva satisfacció per la fi del debat. JORDI GARCIA

L'activitat extractiva d'aquesta pedrera va començar l'any 1922. JORDI GARCIA

La pedrera Berta es restaurarà finalment amb runes i terres

Lester Castanyer / SANT CUGAT
a restauració de la pedrera Berta, ubicada a la serra de Collserola, es farà finalment amb terres i runa procedents d'obres. Així ho van anunciar ahir els alcaldes de Sant Cugat i el Papiol. El projecte, presentat per la propietat de la pedrera, posa fi a la polèmica generada per la possibilitat de reomplir-la amb els residus procedents dels ecoparc.

La necessitat de finalitzar l'activitat extractiva de la pedrera (iniciada el 1922) i de restaurar-la es va posar sobre la taula ja l'any 1990, quan la propietat va presentar un projecte de restauració amb terres i runes. Ara fa 4 anys, però, l'Entitat Metropolitana del Medi Ambient (EMMA) va proposar la possibilitat de reomplir la pedrera amb bales de residus finals dels ecoparc, una proposta que va generar una forta controvèrsia política, ecologista i social.

Finalment, i davant la manca d'un acord, els propietaris de la pedrera han presentat un nou projecte molt similar al de l'any 1990, basat en la restauració a base de terres i runes procedents d'obres, però que en aquell moment no es va poder tirar endavant a causa de la legislació vigent aleshores de la Generalitat. Així ho va explicar ahir el con-

seller delegat de l'empresa Jaume Franchesa SA, Joan Franchesa, que va destacar que "nosaltres hem estat testimonis de luxe de tot el debat polític, ecològic i fins i tot jurídic que ha estat molt interessant" però, va afegir, "el debat s'ha anat prostituint" i "arriba un moment que més enllà dels interessos metropolitans, l'empresa té una necessitat de restaurar la pedrera i hem presentat la proposta de restaurar-la amb terres i runa".

La proposta de l'empresa Jaume

Els alcaldes de Sant Cugat i el Papiol van manifestar la seva satisfacció per haver trobat una sortida que posi fi a la polèmica mediambiental

Franchesa SA s'ha presentat ja als ajuntaments de Sant Cugat i el Papiol (municipis on es troba la pedrera), que hauran d'expedir ara el certificat de compatibilitat urbanística per engegar el procés.

Precisament els alcaldes de tots dos municipis van fer ahir mateix una valoració positiva de la proposta de Franchesa i van manifestar la seva satisfacció perquè s'hagi

posat punt final a la polèmica. "Aquesta és una solució que a l'Ajuntament de Sant Cugat li sembla satisfactòria i adequada, perquè obre la porta al tema que teníem pendent de com restaurar aquest espai", va assegurar Lluís Recoder.

En el mateix sentit va expressar-se l'alcalde del Papiol, Albert Vila (del partit independent Junts pel Papiol), que va manifestar la seva doble satisfacció "pel fet que tanquem la polèmica sobre la idoneïtat de reomplir la pedrera amb residus de la classe 2, però també perquè la població del Papiol de manera unànime ja s'havia manifestat perquè només es reomplís amb terres i runa".

Tots dos alcaldes van manifestar també el fet que l'EMMA ha entès i ha acceptat aquesta proposta, i va recordar la importància que institucions i ciutadans s'impliquin en el tema dels residus.

La restauració de la pedrera Berta es farà amb terres i runes procedents d'obres, que condicionaran el temps que trigui a finalitzar el procés. D'altra banda, i segons van explicar Recoder i Vila, més endavant caldrà estudiar la possibilitat que tots dos ajuntaments rebuin uns canons a canvi de dipositar allà els materials procedents de les obres públiques de les respectives ciutats.

9.000.000 de m³ de runa per a la restauració

El projecte de restauració de la pedrera Berta anirà a càrrec de l'empresa propietària, que es farà càrrec del procés de restauració, de supervisar que es faci correctament i amb el material adequat, i de la posterior repoblació de la zona.

En total, es calcula que faran falta 9.000.000 de m³ de terres i runa per poder reomplir aquesta pedrera, que ocupa una superfície de 8 hectàrees, el 25% de les quals pertanyen al Papiol i el 75% restant, a Sant Cugat.

Pel que fa al calendari i al cost del projecte, Joan Franchesa va explicar ahir que queda molt condicionat pel tipus de proposta que s'ha decidit tirar endavant, ja que, segons ell, "el marca el temps de restauració, el cost i el temps d'amortització en aquest cas és el mateix mercat".

EXPANSION • 25/1/2002

El fabricante de material de la construcción comprará el cincuenta por ciento de una sociedad escindida de Romà

Prefabricats Pujol y Àrids Romà crearán una empresa conjunta para crecer en áridos

Los grupos ilerdenses Prefabricats Pujol y Àrids Romà están a punto de firmar un acuerdo para participar conjuntamente en

el sector de los áridos. El acuerdo, a falta de formalizar, permitirá a Pujol incrementar su negocio en un sector que le provee de ma-

teria prima, mientras que a Romà le supondrá incrementar su negocio y poder crecer en obra pública y medio ambiente.

DANI CORDERO. Barcelona

Àrids Romà ya ha llevado a cabo las primeras acciones para cerrar el acuerdo, al separar el negocio de áridos de su compañía matriz y crear una nueva sociedad denominada Romà Catalana d'Àrids, que ha absorbido las fincas, maquinaria y personal dedicados a este negocio. El siguiente paso, que ya está acordado y sólo falta formalizar, es el de la entrada de Pujol en el capital social de la nueva compañía. Para ello, el fabricante de materiales para la construcción de Mollerussa adquirirá el cincuenta por ciento del capital a través de la compra de acciones a un precio que no ha sido desvelado. La actividad de áridos suponía hasta ahora para Romà unos ingresos de

Marcel Romà. / ELENA RAMÓN

4,21 millones de euros (setecientos millones de pesetas). La nueva empresa, según las primeras previsiones, apuntan a una facturación cercana a los seis

Josep Maria Pujol. / ELENA RAMÓN

millones de euros (mil millones de pesetas) en su primer ejercicio completo de actividad. Con la operación, Prefabricats Pujol cierra su segun-

da operación en el sector de los áridos, ya que hace pocas semanas firmó la compra de una explotación inactiva en Piera, que era propiedad de la compañía danesa Formo-Unión. En aquella ocasión, la operación la realizó también junto a otra empresa al cincuenta por ciento: Cafisol.

Suministro asegurado

Prefabricats Pujol, una empresa familiar líder en su sector, ha iniciado su andadura en el sector de los áridos para asegurarse el suministro de la materia prima que necesita para su producción, en plena expansión a pesar de su ya considerable tamaño. El grupo de prefabricados dirigido por Josep Maria Pujol supera los 90,15 millones de euros (quince mil

millones de pesetas) anuales de facturación. Los intereses que mueven a Àrids Romà son diferentes. Hasta ahora, los áridos constituían el 30% de su negocio, pero también había emprendido en los últimos años el camino de la diversificación.

Dirigida por Marcel Romà, la compañía de Miralcamp incrementó un veinte por ciento su facturación durante el año pasado, alcanzando los 14,42 millones de euros (2.400 millones de pesetas). La empresa, cuyos orígenes proceden de la extracción de áridos, ha dado un giro a su estrategia y se ha posicionado en la obra pública y el medio ambiente, donde destaca la implantación en la construcción y gestión de vertederos y plantas de reciclaje.

LA VEU DE L'ANOIA • 21/12/2002

Comença la repoblació de la pedrera d'Orpí

Maria Varela

L'Ajuntament d'Orpí ja ha començat a aplicar les mesures correctores a la pedrera d'Orpí i en repoblarà les zones més explotades, segons ha informat a aquest periòdic l'alcalde d'aquesta població, Juli Urgell. La vegetació que envolta l'explotació pertany a l'alzinar degradat, amb predomini de certs tipus de pi, algunes alzines i, en les zones més humides, el roure. Això pel que fa a l'arbrat.

Quant als arbusts, també predomina l'alzinar degradat: en les zones més tancades trobem l'arboç, el llentiscle, la mare-selva i el llorer bord i en les zones on hi toca més el sol hi trobem el romaní, la salvia i l'espiigal entre d'altres.

Es tracta, segons s'especifica en l'informe de l'empresa que durà

a terme la repoblació, Uniland, "d'estabilitzar i protegir contra l'erosió la zona d'acumulació de residus procedents de l'activitat de l'explotació". Tal com ha explicat Urgell, s'anava explotant la cantera però no es repoblava, que és precisament el que es farà, sobretot en les zones on hi ha més extracció.

Es tracta de protegir la zona contra l'erosió per l'acumulació de residus a causa de l'explotació

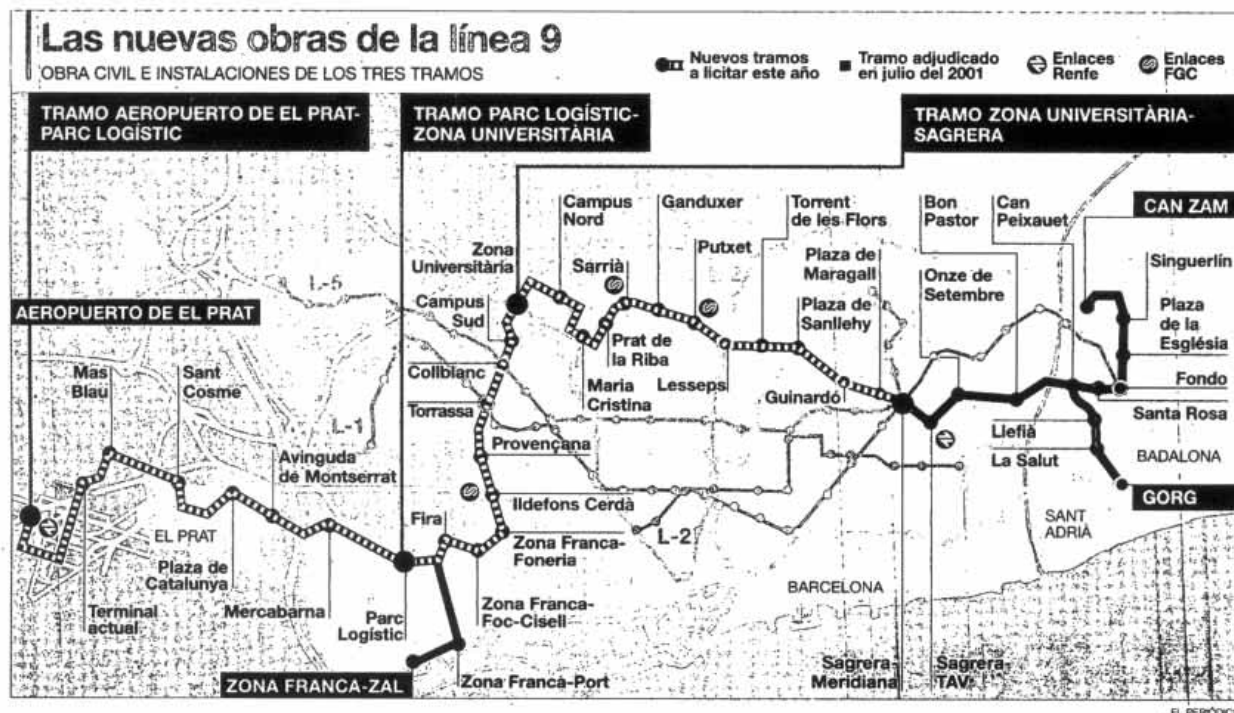
Cantera d'Orpí. S'han iniciat els treballs de repoblament.

EL PERIÓDICO • 12/1/2002

Las infraestructuras del siglo XXI ▶ El acuerdo

Páginas 34 y 35 <<<

Acelerón para adjudicar los tres tramos pendientes de la línea 9

● CiU y PP pactan licitar obras por valor de 1.508 millones de euros en el 2002

X.A.
BARCELONA

El Grupo Parlamentario del PP presentó ayer ante la Cámara catalana una proposición no de ley para agilizar los trámites de construcción de los tres tramos de la línea 9 del metro barcelonés que todavía están pendientes de adjudicar. La iniciativa, pactada con CiU, pretende agilizar al máximo una actuación que el ejecutivo catalán ya tenía previsto desarrollar a lo largo de este año.

La Generalitat, a través de la empresa pública Gestió d'Infraestructures SA (GISA), adjudicó el pasado julio las obras de los tres tramos del futuro suburbano comprendidos entre la estación de la Sagrera, Can Zam (Coloma de Gramenet) y Gorg

(Badalona) por un total de 714,5 millones de euros (119.000 millones de pesetas). Pero aún queda pendiente de adjudicar el ramal que enlaza la estación de Sagrera con la Zona Universitària, el Parc Logístic de la Zona Franca y el aeropuerto de El Prat.

La ley de presupuestos de la Generalitat para el 2002, pactada por PP y CiU y aprobada a finales de año, ya contempla la adjudicación de las obras pendientes. Sin embargo, el compromiso presupuestario no fija fecha de inicio de los trámites.

MÁS RÁPIDO // El objetivo de la proposición del PP es forzar al Govern a empezar de inmediato la tramitación del proyecto, sin esperar a que se consuma el margen de casi un año que permiten los presupuestos. El presidente del PP catalán, Alberto Fernández Díaz, quien ha negociado directamente con la Conselleria d'Economia que CiU bendiga con sus votos el acelerón al proyecto, explica que la aprobación de la propuesta supondrá que «de inmediato

la gestión

PAGO AL FINAL DE LA OBRA

Los trabajos de construcción de los tres tramos pendientes de la línea 9 del metro se pagarán con el modelo alemán, es decir, no se desembolsará una peseta de las arcas públicas hasta que se acabe la obra. Los proyectos tampoco serán adjudicados directamente por la Generalitat, sino a través de un ente de reciente creación denominado Infraestructures Ferroviàries de Catalunya (IFC). El ente se encargará no sólo de construir y conservar las infraestructuras ferroviarias, sino también de administraslas, como sucede con la empresa GIF y el AVE Madrid-Barcelona.

se pueda fijar el calendario de las obras».

Los trabajos pendientes de la futura línea incluyen tanto la obra civil como las instalaciones comunes y las específicas de cada estación. El conjunto de los tres tramos asciende a casi 1.508 millones de euros (176.000 millones de pesetas).

INYECCIÓN ADICIONAL // Por segmentos, el denominado tramo 1 -comprendido entre las terminales de El Prat y el Parc Logístic- costará 289,36 millones de euros (48.145 millones de pesetas). El tramo 2 -entre el Parc Logístic y la Zona Universitària- requerirá el desembolso de 319,91 millones de euros (53.229 millones de pesetas). Y el tramo 3 -entre Zona Universitària y Sagrera- ascenderá a 210,78 millones de euros (35.071 millones de pesetas).

Además, los tres tramos requerirán una inyección adicional de 36.500 millones de pesetas (219,37 millones de euros) en concepto de instalaciones generales. =

CANTERAS Y EXPLOTACIONES • 1/2002

La Generalitat reconoce la labor del Gremi d'Àrids

EL consejero de Economía y Finanzas de la Generalitat de Catalunya, Francesc Homs, ha destacado, durante el transcurso de la Asamblea Anual del Gremi d'Àrids de Catalunya, la importancia que tiene este sector para el desarrollo de la economía de esta Comunidad Autónoma. El consejero resaltó también la necesidad de los áridos con el fin de llevar a buen término todas las inversiones previstas por parte de la Generalitat y ha encomendado a las empresas del Gremi para que se expandan hacia los mercados del exterior, al afirmar: "Queremos empresas catalanes fuertes, pero no sólo en Cataluña, sino en todo el mundo; que sean capaces de competir en España y en el resto del mundo".

GREMI D'ÀRIDS
de Catalunya

Durante la Asamblea, Joan Franquesa, presidente del Gremi d'Àrids, expuso la situación actual del sector minero en Cataluña, presentando un balance positivo de las acciones emprendidas desde el Gremi durante el año que termina. La participación en la redacción de leyes y normativas, como la Ley Catalana del Suelo, la firma de un convenio con la Universitat Politècnica de Catalunya y la incorporación al Consorcio de Promoción Comercial de Cataluña (COPCA) constituyen algunas de las acciones más destacables de los últimos meses.

Por otra parte, durante la Asamblea se presentó a Jaume Puig como nuevo gerente, un profesional con amplia experiencia en el sector de la minería catalana y gran conocedor del mundo asociativo y gremial, ya que, a lo largo de 4 años, ha ejercido como gerente de la Associació Catalana de la Pedra Natural. Puig explicó los objetivos del Gremi d'Àrids para el próximo año 2002, que girarán en torno a cuatro puntos fundamentales:

- Consolidar la unificación de los gremios territoriales.
- Trabajar conjuntamente con otros colectivos mineros.
- Potenciar las empresas del sector.
- Mejorar la comunicación y la imagen del sector en el seno de la sociedad.

LA MAÑANA • 17/1/2002

GREMI D'ÀRIDS

El convenio se firmó ayer en Barcelona

La Associació d'Àrids de Lleida se une al gremio de Catalunya

LLEIDA · El gremio de Àrids de Catalunya y la Associació Provincial de Fabricants d'Àrids i Formigons de Lleida firmaron ayer en Barcelona un convenio de colaboración para desarrollar iniciativas y acciones conjuntas con el objetivo de defender los intereses del sector, según informan en un comunicado. Tras la firma, el presidente del gremio, Joan Franquesa, y el presidente de la asociación leidana, Sebastià Espinet, valoraron de forma positiva esta "unión territorial". Con este acuerdo,

Espinet asumirá la vicepresidencia del Gremi d'Àrids.

La asociación Provincial de Fabricants d'Àrids i Formigons de Lleida está formada por 30 empresas. A partir de ahora, el gremio, que hasta ahora estaba integrado por 70 firmas de Barcelona y Girona, pasará a representar más del 80% de la producción de áridos de Catalunya.

Franquesa remarcó "la necesidad de iniciar políticas de comunicación conjuntas para luchar contra las dificultades que registran nuestras empresas".

EXPANSIÓN • 31/1/2002

INDUSTRIAS DEL CEMENTO AGLOMERADO Certificados ISO 9002 y 14001

Industrias del Cemento Aglomerado (ICA) ha obtenido los certificados de calidad ISO 9001 e ISO 14001, con lo que se convierte en el primer fabricante de materiales para la construcción con homologación en la gestión medioambiental. ICA, que está remodelando y ampliando su centro de producción en Sant Andreu de la Barca (Baix Llobregat), ha

dado un giro en su estrategia, ya que pretende introducirse en la fabricación de material para el sector ferroviario. Este cambio de rumbo se ha consolidado tras la entrada en el accionariado de la sociedad, el pasado mes de octubre, de las constructoras Sorigué y Comapa. Su presidente, Pasqual Roca, mantiene el 30% del capital.

LA VANGUARDIA • 17/2/2002

Cataluña, en manos de las multinacionales

Las firmas extranjeras aportan el 40% del empleo y el 60% de las exportaciones

El cierre de la planta de Lear en Cervera genera incertidumbre respecto a las consecuencias de los cambios de estrategia de las multinacionales para una economía como la catalana, muy dependiente de las aportaciones de capital extranjero. Preocupa la competencia de los países del Este que pronto ingresarán en la UE.

DOLORS ÀLVAREZ

BARCELONA. — Las multinacionales representan casi la mitad de las ventas de la industria catalana, el 60% de las exportaciones y casi el 40% del empleo. Son datos que muestran con claridad la dependencia de la economía catalana de las compañías extranjeras y de sus cambios de estrategia ante el fenómeno cada vez más creciente de la globalización. El caso de la estadounidense Lear, que ha decidido cerrar su planta de Cervera casi simultáneamente a la apertura de una nueva fábrica en Madrid, ha abierto un nuevo debate acerca de la quiebra de un modelo de crecimiento industrial basado en la captación de capital extranjero ofreciendo salarios bajos, terrenos baratos y otros incentivos públicos. Sobre todo, teniendo en cuenta la competencia de los países del Este que se preparan para entrar en la Unión Europea (UE).

El profesor Joaquim Solà, autor

"La decisión de Lear responde a la dinámica de las multinacionales: abrir fábricas nuevas y cerrar otras", según la Generalitat

del primer estudio sobre el peso de las multinacionales en la economía catalana, opina que el caso Lear no es sólo un tema de costes. Según Solà, ha pesado tanto la cuestión de los salarios en una producción intensiva en mano de obra como la de Cervera, como la venta de la división de cables a Tyco. Cada vez que se produce un cambio de estas características en una multinacional

CC.OO. teme por 50.000 empleos

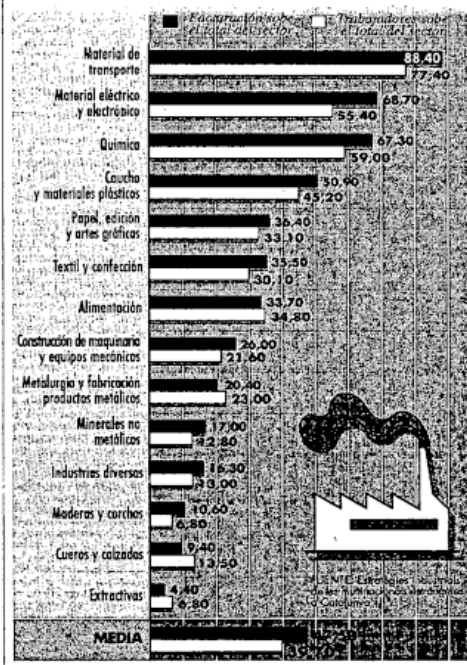
Simón Rosado, miembro de la ejecutiva de CC.OO. de Cataluña, advierte que "el modelo de los salarios bajos y el empleo eventual está en quiebra desde hace tiempo". Su diagnóstico es que cerca de 50.000 empleos podrían verse seriamente afectados en Cataluña en pocos años, porque muchas empresas, tanto multinacionales como catalanas, deberán cerrar o deslocalizar su producción porque no han invertido en tecnología y su continuidad en Cataluña se ve difícil. Entre los sectores más vulnerables, destacan una parte de la industria auxiliar de la automoción, así como de la electrónica y del sector químico.

Con la entrada en la Unión Europea, añade Simón Rosado, España captó mucha inversión extranjera, como lo están haciendo ahora los países de la Europa del Este. "Pero atraer inversiones a base de mano de obra barata dura lo que dura", afirma el representante de CC.OO. en relación con el cierre de Lear. A partir de este asunto, CC.OO. ha pedido a la Generalitat la constitución de una mesa de negociación con objeto de localizar las plantas con problemas de competitividad y adelantar soluciones.

En España cuando ingresó en la UE y gracias a ello se benefició de importantes inversiones extranjeras", dice Simón Rosado, de la ejecutiva de CC.OO. de Cataluña. Igualmente, un destacado empresario del sector de componentes de la automoción señala que "si bien el Magreb es todavía una zona de alto riesgo

Influencia extranjera por sectores

Datos en porcentaje correspondientes a 1998

—añade Solà—, lo normal es que se revise la estrategia global del grupo y se replanteen las localizaciones.

Ciertamente, y aunque la empresa no lo reconoce, la venta del negocio de fabricación de cable, que desarrollaba en Valls, marcó el inicio del repliegue de Lear. En la factoría de Valls—que ahora es propiedad de Tyco—se fabrica el cable. La planta de Cervera se dedica al cableado, es decir, a enfundar cables, básicamente

sobre el soporte de mangueras.

"La decisión de Lear responde a la dinámica de las multinacionales: instalan fábricas nuevas y cierran otras", afirma Antoni Gurgui, director general de Industria de la Generalitat, quien opina que "las grandes corporaciones están demasiado pendientes de la bolsa, y eso les lleva a continuas reconversiones".

En cuanto a la competencia de los países del Este, Gurgui señala

que "hace ya tiempo que sabemos que no podemos captar inversiones sobre la base de salarios bajos". Las cosas, añade, han cambiado desde que la renta catalana se ha ido aproximando a la media europea y admite que probablemente se perderán más empleos como los de Lear en Cervera, de escasa cualificación y baratos en comparación con otras empresas (según CC.OO., cobran de media un 30% menos que sus compañeros de Valls). Pese a todo, Gurgui no se muestra excesivamente preocupado por este fenómeno, porque opina que una gran parte de las multinacionales ha ido incorporando valor añadido a sus actividades en Cataluña, por lo que ya no

La ampliación de la UE al Este de Europa pone en crisis la política de captar inversiones sobre la base de salarios bajos

son tan fácilmente trasladables a países con costes salariales más bajos. Como ejemplo, cita el caso de Hewlett Packard, que ha dejado de fabricar en Sant Cugat pero mantiene su centro de investigación.

La incorporación a la UE de Polonia, Hungría, la República Checa y Eslovenia inquieta a los directivos de las multinacionales implantadas en Cataluña. Una encuesta realizada por la Cámara de Comercio Alemana para España cuantificaba el alcance de la preocupación: casi el 30% de las filiales españolas de multinacionales alemanas ha visto afectados sus planes en recursos o en tiempo debido a los proyectos de su casa matriz en Europa del Este. La encuesta también destaca la preocupación por el aumento de costes en España, aunque Peter Moser, secretario general de la Cámara, matiza que España tiene entre sus puntos fuertes una mayor cualificación de sus trabajadores respecto al Este.

Continúa en la página siguiente

El Este ofrece grandes ventajas salariales y geográficas para la inversión extranjera

Viene de la página anterior

El actual fenómeno tiene más trascendencia que otros procesos de deslocalización, como el dirigido hacia el Magreb. "Al Norte de África se han ido sectores maduros, como el textil, pero el Este de Europa ofrece las mismas características que te-

para la inversión, el Este de Europa cuenta con grandes ventajas no sólo salariales, sino también geográficas: para vender en Alemania es mejor estar situado en Polonia que en Cervera". A su juicio, "España no es competitiva para producciones intensivas en mano de obra, y menos ahora que el sector de la automoción afronta un profundo cambio tecnológico". Y rechaza que pueda hablarse de un fracaso en la política de desarrollo industrial de la Generalitat, y en particular de la atracción de inversiones extranjeras que buscan en España costes bajos. "No es un fracaso, porque Lear ha dado vida a una comarca durante 15 años, y hoy en la Segarra no hay pa-

ro, falta mano de obra y hay que contratar inmigrantes", afirma.

Igualmente, el profesor del IESE Pedro Nuño señala que "a posteriori se puede pensar que pudo ser un error llevar una multinacional a Cervera, pero también es cierto que ha resuelto un problema durante 15 años". Para Nuño, el caso de Lear no es tanto el fracaso de un modelo de captación de inversiones como de la situación que vive la industria automovilística. "Hay dos elementos clave —explica—. En primer lugar, la obsesión de los analistas en repetir que hay un fuerte exceso de capacidad de producción en el sector automovilístico. Las empresas están sometidas a una fuerte pre-

sión para reducir su capacidad, ya sea por la vía del cierre de plantas, ya sea por otras vías como el 'outsourcing'. La otra clave hay que buscarla en el estancamiento de los mercados desarrollados. Los mayores crecimientos de ventas se esperan en el Este de Europa, en China y en México, y la tendencia ahora es desplazar el centro de gravedad de la producción a esas zonas."

"Un problema adicional —añade— es que últimamente se ha generado una imagen de que España no es competitiva, y eso no se corresponde con la realidad. Creo que a ello ha contribuido bastante Pischke (presidente de Seat y próximo responsable de VW)."o

Entrevista

"El Gremi ha de participar activament en totes les comissions tècniques d'urbanisme, indústria i medi ambient"

Sebastià Espinet, president de l'Associació Provincial d'Àrids i Formigons de Lleida des de 1997, que agrupa 30 empreses extractives de la demarcació de Lleida, ha assumit després de la unió d'ambdues associacions una de les vicepresidències del Gremi d'Àrids.

- En primer lloc, podria explicar-nos com va néixer l'Associació Provincial d'Àrids i Formigons de Lleida?

- L'any 1977 es formalitza a Lleida la Federació d'Empresaris de la Construcció amb l'objectiu de sumar esforços i posar en comú tots els problemes dels empresaris de les comarques lleidatanes. Aquesta federació aglutinà el conjunt de gremis que actuaven independentment, on també es trobaven els àrids, els prefabricats, els guixaires, els ceramistes, els pintors, etc. Són els primers temps després del franquisme.

L'Associació es va formalitzar com a tal l'any 1991 i actualment està formada per 30 empreses d'entre 5 i 50 treballadors de mitjana.

Com a la resta de Catalunya, dins l'Associació hi ha empreses familiars que es dediquen únicament a l'extracció d'àrids, però també n'hi ha d'altres que compaginen aquesta activitat amb una petita activitat local de formigons o bé amb la construcció.

- Quines coincidències hi ha entre les empreses extractives lleidatanes i les del Gremi?

- L'objectiu comú de les nostres empreses és la producció d'àrids, per tant, la matèria primera és al sòl; s'ha d'extreure i s'ha de processar. Els processos productius són particulars de cada empresa, però l'activitat en si està igualment classificada a totes les comarques catalanes.

La Generalitat de Catalunya té competències en matèria minera, mediambiental i urbanística, entre altres, que afecten directament el

nostre sector i, per tant, les problemàtiques quant a lleis són iguals a tot Catalunya.

- Com són les relacions de l'Associació que presideix amb les diferents delegacions territorials de Lleida?

Ara tindrem més força a l'hora de participar i decidir en les comissions tècniques de treball

- Les relacions amb l'Administració són molt bones. Anualment mantenim una sèrie de reunions de treball on s'exposen els principals problemes que es detecten, tant en un sentit com en l'altre. Crec que la relació de les empreses, tant de la nostra Associació com les del Gremi d'Àrids, amb l'Administració estan en una bona línia i hem de seguir treballant en comú per defensar els nostres interessos i garantir el futur de les nostres empreses.

- Quines són les principals obres civils i les infraestructures previstes a la demarcació de Lleida per als propers anys?

En la propera dècada esperem veure acabades les següents infraestructures:

a) El nou campus universitari, que implicarà una oferta de formació més gran.

b) El Tren d'Alta Velocitat, que situarà Lleida al centre de la línia París-Sevilla.

c) La remodelació i millora de la xarxa ferroviària actual entre Lleida i Barcelona, tant a la línia de

Manresa com a la línia de la costa, per on podran circular trens a gran velocitat.

d) L'autovia de la N-II, i la unió amb l'eix transversal.

e) El canal Segarra-Garrigues, que significarà la transformació de milers de hectàrees a reg.

Tot aquest ventall de noves alternatives farà que hi hagi implantació de noves empreses, demanda de llocs de treball, augment de la població, augment d'habitatges, noves urbanitzacions, nous polígons, etc. Ens hem de preparar per a les futures demandes d'àrids.

- Quins aspectes positius en poden treure la seva associació i el Gremi d'aquesta unió?

- La unió de dues associacions tan rellevants com les nostres, i amb el pes econòmic que representen les seves empreses per al desenvolupament de Catalunya, és molt important perquè significa no només la unió d'empreses extractives amb problemàtiques iguals, sinó la unió d'un sector, l'extractiu català, per a la defensa d'uns interessos comuns en un mateix territori i sota un mateix govern. Això implica plantejar i trobar solucions a un problema territorial existent a Catalunya com és la dificultat d'ampliar i obrir noves pedreres, tot i disposar de tots els permisos i de fer les coses ben fetes.

Crec que ara, entre tots, tindrem més força a l'hora de participar i decidir en les comissions tècniques de treball o en l'elaboració de reglaments, tant miners com mediambientals.

- Quins punts cal reforçar dins el

Gremi d'Àrids i quines actuacions es poden iniciar per a la defensa i millora del sector?

- En primer lloc, és important implicar a tots els nostres associats en la millora continuada de les seves plantes extractives i pedreres amb actuacions com la reducció de la pols, de l'impacte visual a través de la restauració integrada, amb l'obtenció de certificats de qualitat mediambientals, etc. Així, si nosaltres fem les coses com s'han de fer i treballem sota les directrius que el nostre govern ens marca, podrem demanar i podrem exigir que ens tinguin en compte. El Gremi d'Àrids ha de prendre part activament a totes les comissions tècniques d'urbanisme, indústria i medi ambient que es creen conjuntament amb l'Administració per participar en la redacció de decrets i lleis que ens afecten.

D'altra banda, un altre tema bàsic és donar a conèixer la nostra activitat a la ciutadania, a peu de carrer, ja que sembla que molta gent creu que la nostra activitat no hauria d'existir i això és total-

Hem d'informar que les pedreres causen un impacte visual temporal i que els terrenys afectats es restauren

ment impensable. Hem d'informar la gent que les pedreres causen un impacte visual temporal i que els terrenys afectats es restauren i queden sovint millor de com estaven. Cal potenciar el butlletí, fer promocions a les escoles i engegar campanyes informatives en aquesta direcció.

- Per últim, quines relacions cal establir amb ANEFA?

- Espanya està formada per diferents comunitats autònomes, amb competències transferides, problemàtiques diferents, criteris de control diferents, etc. Crec que ANEFA hauria de constituir-se com una confederació dels diferents gremis de les comunitats autònomes per posar en comú temes d'àmbit espanyol.